Ahretlik

Mehmet Emin Yurdakul

Ahretlik — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Ahretlik&oldid=165411 (revizyon 165411). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

— Buyurunuz kahvenizi.
Baktım: bir kız, köy kızı!...
Yanağının çıkıklığı, minimini ağızı,
Her bir hali: «Anadolu koncasıyım!» demekte.

İç çekişi, titrek sesi, o kızarmış gözleri,
Melül melül bakışları, bükük boynu, her yeri
Birçok şeyler okutuyor bu acıklı çiçekte!...

— Kızım, senin anan, baban, kimin, kimsen var mı?
— Var.
— Neredeler?
— Onlar, bacım, hepsi köyde kaldılar.
— Nerelisin?
— Boluluyum.
— Niçin geldin?
— Bunaldık;
Tarlamızı süremedik; yiyeceksiz, aç kaldık.
— Peki, senin İstanbul'a gelmen ile n'olacak?
— Benim birkaç yıllığımla babam öküz alacak!...

Ne acıklı bir haldir bu?... Baba evlât satıyor,
Bir masumun gözlerine her gün yaşlar doluyor,
Bir el onun bal ömrüne her gün ağu katıyor,
Bir çift öküz uğurunda bir kız kurban oluyor.

Bari sizler dokunmayın, şu yuvasız kuşçuğa;
Dokunmayın, memleketin şu bereli gülüne;
Dokunmayın, annesizdir; dokunmayın çocuğa;
Dokunmayın, şimdi ağlar; dokunmayın gönlüne!...